

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 616/2025-29

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok sp. zn. 50Tp/63/2024 zo 6. marca 2025 (vec vedená pod sp. zn. Rvp 659/2025) a proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok sp. zn. 50Tp/63/2024 z 30. apríla 2025 (vec vedená pod sp. zn. Rvp 1213/2025) takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 659/2025 a pod sp. zn. Rvp 1213/2025 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 659/2025.
2. Výrok tohto uznesenia o spojení vecí na spoločné konanie **n a d o b ũ d a** právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.
3. Ústavné sťažnosti **p r i j í m a** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
4. Návrhom na odklad vykonateľnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 13. marca 2025 (vedená pod sp. zn. Rvp 659/2025), ktorá bola doplnená podaním z 12. mája 2025, domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 16 ods. 2, čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 18 ods. 1, čl. 19 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 8 ods. 1 a 2, čl. 36 ods. 1, čl. 37 ods. 2 a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), a taktiež práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. e) a čl. 6 ods. 1 a 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práv podľa čl. 47 a čl. 48 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) uznesením Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 50Tp/63/2024 zo 6. marca 2025 (ďalej len „prvé napadnuté uznesenie“). Sťažovateľ navrhol prvé

napadnuté uznesenie zrušiť a priznať mu finančné zadostučinenie 10 000 eur. Taktiež navrhol odložiť vykonateľnosť prvého napadnutého uznesenia.

2. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 12. mája 2025 (vedenou pod sp. zn. Rvp 1213/2025), ktorá bola doplnená podaniami z 29. mája 2025, 13. júna 2025, 11. júla 2025 a 1. augusta 2025, domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv podľa ústavy, listiny, dohovoru a charty, a navyše aj práv podľa čl. 3 a čl. 5 ods. 3 a 4 dohovoru uznesením okresného súdu sp. zn. 50Tp/63/2024 z 30. apríla 2025 (ďalej len „druhé napadnuté uznesenie“). Sťažovateľ navrhuje druhé napadnuté uznesenie zrušiť a priznať mu finančné zadostučinenie 10 000 eur. Taktiež navrhol odložiť vykonateľnosť druhého napadnutého uznesenia.

3. Z ústavných sťažností vyplýva, že rozhodnutím Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/46/2023 z 8. novembra 2023 bolo sťažovateľovi uložené ochranné psychiatrické a sexuologické liečenie ústavnou formou.

4. Napadnutými uzneseniami okresný súd podľa § 462 ods. 6 Trestného poriadku predĺžil predbežný príkaz o uložení detencie z 9. októbra 2024, a to na základe toho, že u sťažovateľa dochádza k poruchám správania, keď opakovane atakoval zdravotnú sestru. U sťažovateľa nie je možné splniť účel nariadenej liečby, dominuje anetická rigidná, egocentrická osobnosť bez vyvinutých vyšších citov, sťažovateľ je manipulatívny.

5. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že do času podania ústavných sťažností nebol vyhotovený znalecký posudok na posúdenie jeho zdravotného stavu. Znalecký posudok nebol vypracovaný v lehote, teda zo strany znalca, ako aj príslušného súdu dochádza k priet'ahom, a tým aj k neústavnému opakovanému predĺženiu predbežného príkazu.

6. Ďalej tvrdí, že došlo k porušeniu jeho práva na zákonného sudcu, keď návrh na zmenu ochrannej psychiatrickej a sexuologickej liečby na liečbu v detenčnom ústave nemožno považovať za rozhodovanie v prípravnom konaní, ale za rozhodovanie vo vykonávacom konaní, a preto jeho vec ani len nemohla byť zapísaná do registra Tp a nemal o nej rozhodovať sudca pre prípravné konanie. Na podporu svojej argumentácie sťažovateľ poukázal na rozvrhy práce iných súdov, ktoré takúto otázku výslovne riešia.

7. Sťažovateľ namieta aj porušenie svojho práva na obhajobu z dôvodu, že jeho obhajca nebol o jeho výsluchu informovaný, a tak bol vypočutý bez jeho prítomnosti. Rozhodnutie o prvom predĺžení detencie mu ani len nebolo doručené.

8. Ďalším dôvodom podania ústavných sťažností je podľa sťažovateľa nedostatočné odôvodnenie predĺženia príkazu na umiestnenie do detenčného ústavu, keď druhé napadnuté uznesenie neobsahuje informáciu o časovom období, na ktoré sa predbežný príkaz predlžuje, a napadnuté uznesenia neobsahujú ani dôvody, na základe ktorých k jeho predĺženiu došlo. Okresný súd neposudzoval ani proporcionalitu zásahu do práv sťažovateľa, neprihliadal na dĺžku doterajšej detencie a ani sa nevysporiadal s otázkou, či sťažovateľ je nebezpečný pre spoločnosť, a teda, či jeho detencia je skutočne nevyhnutná. Z dosiaľ vykonaného znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie podľa sťažovateľa vyplýva, že trpí na Aspergerovým syndrómom a obsedantno-kompulzívnou poruchou, avšak jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný. Na podporu svojich tvrdení predložil sťažovateľ okresnému súdu aj súkromný znalecký posudok, okresný súd ho však nijak nezohľadnil.

9. Sťažovateľ napokon namieta aj zaujatosť sudcu pre prípravné konanie, ktorý ho v napadnutom uznesení označil ako obvineného, pričom sťažovateľ je už odsúdený. Dotknutý sudca rozhoduje čisto mechanicky bez znalosti veci, resp. znalosti vôbec toho, o čom má rozhodnúť.

II.

K spojeniu vecí

10. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá osobitné ustanovenia o postupe pri spojení vecí na spoločné konanie. V súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno však v konaní o ústavnej sťažnosti [čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 166 ods. 1 CSP.

11. Podľa čl. II bodu 10 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2025 do 31. decembra 2025 (ďalej len „rozvrh práce“) v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénum ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Za rovnakých podmienok môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do jeho pôsobnosti, ktoré boli pridelené rôznym sudcom spravodajcom. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, sudcom spravodajcom v spoločnom konaní o spojených veciach je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr. O spojení ostatných vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov, rozhoduje príslušný senát ústavného súdu určený podľa bodu 5, a to na návrh sudcu spravodajcu vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne senát inak, sudcom spravodajcom v spoločnom konaní o spojených veciach je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr.

12. Z ústavných sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 659/2025 a sp. zn. Rvp 1213/2025 vyplýva, že sťažovateľ, ktorý je zastúpený pri oboch ústavných sťažnostiach tým istým právnym zástupcom, napáda porušenie obdobných práv podľa ústavy, listiny, dohovoru a charty rozhodnutiami o predĺžení jeho detencie (prvé a druhé napadnuté uznesenie) vydanými v tom istom konaní, tým istým sudcom a ktoré na seba časovo nadväzujú. Navyše, obe ústavné sťažnosti ako veci patriace do pôsobnosti senátov ústavného súdu boli náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov pridelené totožnému sudcovi spravodajcovi.

13. S prihliadnutím na obsah ústavných sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 659/2025 a sp. zn. Rvp 1213/2025 a z toho vyplývajúcu skutkovú a právnu súvislosť oboch ústavných sťažností senát ústavného súdu v záujme hospodárnosti konania podľa § 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 CSP a čl. II bodom 10 rozvrhu práce rozhodol o spojení týchto vecí na spoločné konanie (bod 1 výroku uznesenia).

14. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

15. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že výrok tohto uznesenia o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

III.

Predbežné prerokovanie ústavných sťažností

16. Ústavný súd ústavné sťažnosti sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a ods. 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na ich odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

17. Ústavný súd zistil, že ústavné sťažnosti splňajú všetky ústavné a zákonné predpoklady na ich prijatie na ďalšie konanie, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nich obsiahnutých bude potrebné posúdiť v konaní vo veci samej. Preto ústavné sťažnosti prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde; bod 3 výroku tohto uznesenia).

18. V konaní o prijatých ústavných sťažnostiach ústavný súd následne rozhodne aj o ďalších požiadavkách sťažovateľa uplatnených v petite ústavných sťažností.

IV.

K návrhom na odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení

19. Podľa § 129 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak by právnymi následkami napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu hrozila závažná ujma a odloženie vykonateľnosti nie je v rozpore s verejným záujmom.

20. Účelom rozhodnutia o odklade vykonateľnosti je odkladom núteného výkonu napádaného rozhodnutia alebo dočasným zmrazením ich právnych účinkov zabezpečiť predbežne ochranu sťažovateľa v miere nevyhnutnej a potrebnej na dosiahnutie účelu konania o ústavnej sťažnosti. Zmyslom je zabrániť vzniku stavu, v rámci ktorého by sa zásadným spôsobom znížila alebo ohrozila možnosť ústavného súdu, aby v prípade, ak ústavnej sťažnosti vyhovie, mohol využitím svojej právomoci podľa čl. 127 ods. 2 a 3 ústavy prijať účinné opatrenia na nápravu zisteného

porušenia ústavnosti. Tie majú byť zamerané primárne na odvrátenie škodlivých následkov, ktoré sú s porušením ústavnosti spojené, alebo na odstránenie týchto následkov a navrátenie do stavu pred porušením sťažovateľových základných práv (*restitutio in integrum*).

21. Sťažovateľ podaním z 11. júla 2025 ústavnému súdu oznámil, že 10. júla 2025 bol prepustený z detenčného ústavu. Rovnaká informácia vyplýva aj z ústavnej sťažnosti sťažovateľa vedenej pod sp. zn. Rvp 2587/2025, ktorá bola ústavnému súdu doručená 30. septembra 2025.

22. Z uvedeného dôvodu je prípadný odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení iba akademickou otázkou bez reálneho a bezprostredného dopadu na základné práva sťažovateľa, a teda za týchto okolností nemožno uvažovať o budúcej hrozbe závažnej ujmy v zmysle § 129 zákona o ústavnom súde.

23. Z uvedeného dôvodu návrhom na odklad vykonateľnosti ústavný súd nevyhovел (bod 4 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu